

For os er det afgørende, at indrapporteringen af disse fejl, som måske ikke kommer frem på nuværende tidspunkt, kan indgå som et element til gavn for patienterne.

Andre har været inde på, at når man skal evaluere, følger måske en udvidelse, altså om, hvorvidt praksissektoren skal inddrages, og ligeledes, om patienter skal indberette til systemet. Andre har også været inde på, at sundhedspersonalet ikke af den grund bliver ansvarsfri på baggrund af hele proceduren og mulighederne for patienterne for at klage.

Med hensyn til lovforslag nr. L 225 om udvidelse af patientforsikringsordningen er der jo nu en række områder, der inddrages i denne forsikringsordning. Det er praktiserende læger, speciallæger, tandlæger, kiropraktorer, psykologer, fysioterapeuter og fodterapeuter, men også andre i de amtskommunale og kommunale sundhedsordninger inddrages, ligesom tandlægeskolerne ved universiteterne og private sygehuse inddrages.

Det er helt klart en forbedring, at alle de grupper af autoriserede personer, der har deres erhverv i primærsektoren, kommer ind under patientforsikringsordningen, idet amtskommunerne overtager erstatningsansvaret efter patientforsikringsordningen for de private sundhedspersoner og institutioner, mod at staten efter nærmere aftale yder amterne kompensation for de udgifter, som følger heraf. Altså igen et dækningsområde, der er udvidet til gavn for patienterne.

Med hensyn til de privatpraktiserende sundhedspersoner, private sygehuse og klinikker, hvor der konstateres erstatningsudbetalinger, er det jo vigtigt også her i dag at sige, at der hjemles adgang til, at amtet kan søge den udbetalte erstatning tilbagebetalt, eventuelt fra den pågældende person.

Kl. 13.35

Så er der noget om sundhedspersonalets pligt til at informere patienter om muligheden for at få erstatning efter patientforsikringsordningen.

Det er alle de ting, der er væsentlige at nævne her i dag, synes jeg, fordi det hele tiden handler om med de her forslag, at det er patienterne, vi tilgodeser, det er patienterne, der får bedre muligheder for oplysninger og får bedre muligheder for dækning.

Til sidst vil jeg lige sige, at specielt med hensyn til det sidste forslag har der bl.a. i hørings svarene været rejst forskellige spørgsmål, som efter Dansk Folkepartis vurdering bør belyses

yderligere, men det får vi så lejlighed til under udvalgsbehandlingen, som vi ser positivt frem til.

Til allersidst vil jeg bare sige, at det har været vigtigt for Dansk Folkeparti med de her forslag at pointere, at det højner kvaliteten i sundhedsvæsenet, det højner også mulighederne for borgerne i det her land, når de kommer ind i et system, hvor der skal klages, og hvor de skal have forsikring udbetalt, og ligeledes, at man kan lære af de utilsigtede hændelser, som foregår i det danske sygehusvæsen.

Else Theill Sørensen (KF):

De tre lovforslag, vi her behandler, udgør til sammen særdeles gode og fornuftige ændringer i klage- og erstatningssystemet, samtidig med at der indføres et system til indberetning af utilsigtede hændelser i sundhedsvæsenet.

Samlet giver de tre lovforslag en række forbedringer for patienterne samt tiltag, der kan være med til at højne kvaliteten af behandlingerne i sygehusvæsenet og sundhedsvæsenet.

Det Konservative Folkeparti kan stemme for alle tre lovforslag, og jeg skal her komme med nogle kommentarer til de enkelte.

L 223 giver en ændret repræsentation i Patientklagenævnet, ved at Forbrugerrådet fremover kan beskikke lægmandsmedlemmer til nævnet. Selv om nævnets sammensætning altså ændres, ændres der ikke på, at de enkelte sager afgøres af to lægfolk, to fagfolk og en jurist. Samme lovforslag indfører også en absolut forældelsesfrist på 5 år fra den dag, skaden er sket. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil det højst føre til en ganske lille reduktion af antallet af klager.

I Det Konservative Folkeparti finder vi det både fornuftigt og relevant at sætte denne tidsfrist. Det vil høre til de absolutte sjældenheder, at en patient først 5 år efter en fejlbehandling bliver opmærksom på fejlen, og hvis det sker, vil det være ganske overordentlig vanskeligt at undersøge forholdene og eventuelt drage nogen til ansvar.

Det tredje element i L 223, jeg vil nævne, er de amtskommunale patientkontorer. De bliver den fælles indgang, når patienter har brug for vejledning og rådgivning om rettigheder, f.eks. om muligheder for frit sygehusvalg, om ventetider samt om regler for klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Patientkontoret kan også hjælpe med at udfærdige og fremsende klager eller andre henven-